Po nastanku Kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev in vzpostavitvi novih meja s sosednjo Avstrijo in Italijo, so zaradi potrebe bo nadzoru mejnih območij nastale številne mejne stražarnice, bolje poznane kot karavle. Beseda karavla sicer izhaja iz turške besede karakol, ki pomeni postajo, oziroma stražarnico, k nam pa se je razširila z območja Balkana.

Na območju Zgornjesavske doline je bilo med Jesenicami in Ratečami postavljenih v Karavankah postavljenih sedem mejnih stražarnic. Od vzhoda proti zahodu si sledijo po sledečem vrstnem redu: sedlo Suha, Rožca, Mlinca, Belca, Vojšica, Korensko sedlo in Tromeja. Karavla Vojšica se nahaja na nadmorski višini okoli 1730 m na planini Vošca. Sama planina je na Franciscejskem katastru označena kot Voschitza, na avstro-ogrski karti s konca 19. stoletja pa kot Voišča. Mejna stražarnica je zajemala iz kamna zidan objekt okvirnega tlorisa 4×12 m, ki je bil postavljen na večji uravnavi, na jugovzhodni strani podprti s kamnitim podpornim zidom. Severno stran stražarnice zamejuje strelski jarek s tremi položaji, krajši jarek pa je izkopan tudi zahodno od stražarnice.

V Zgornjesavski dolini se je ohranila zanimiva fotografija, posneta ob sami mejnih stražarnici Vojšica. Na fotografiji lahko vidimo pet pripadnikov obmejne straže oziroma »graničarjev«. Vsak ima poleg oborožitve tudi svoj osebni vojaški kovček, kar kaže, da so ravni prišli v stražarnico ali pa odhajajo v dolino ob menjavi posadke stražarnice. Štirje vojaki imajo značilne vojake kape »šajkače«, eden pa nosi čelado modela Adrian. Fotografija je posneta proti jugovzhodu v smeri Kopišča (1779 m) in Kopice (Borovja; 1608 m).

Dr. Uroš Košir